

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การดำเนินงานตามนโยบายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์:
กรณีศึกษาธุรกิจกระดาศาในจังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นายสุพจน์ กองเงิน

ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การเมือง)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์เสกสิน ศรีวัฒนานุกุลกิจ ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.โกสุภณ์ สายจันทร์ กรรมการ
รองศาสตราจารย์กาญจนา โชคถาวร กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การดำเนินงานตามนโยบายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์: กรณีศึกษาธุรกิจกระดาศาในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาถึงผลการดำเนินงานธุรกิจกระดาศาในด้านการสร้างงาน ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญา และวัตถุดิบท้องถิ่น ด้านการส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของชุมชนตามนโยบายหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ 2) เพื่อระบุปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการธุรกิจกระดาศาตามนโยบายหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ และ 3) เพื่อวิเคราะห์หาแนวทางที่เหมาะสมในการดำเนินการธุรกิจกระดาศาตามนโยบายหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจกระดาศาในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 75 ราย

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจกระดาศาคำเนินงานตามนโยบายหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ด้านการดำเนินงานของสถานประกอบการ ด้านการสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ชุมชน ด้านการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน ด้านการส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และด้านการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของชุมชนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เนื่องจาก การดำเนินงานธุรกิจกระดาศายังขาดการวางแผนการบริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ ทำงานแบบต่างคนต่างทำ แรงงานส่วนใหญ่จะเป็นคนในชุมชนเป็นหลัก แต่ขณะเดียวกันมีผู้ประกอบการบางรายนิยมจ้างแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานแทนแรงงานในท้องถิ่น เพราะเห็นว่าแรงงานต่างด้าวมีความขยัน อดทนต่องานหนัก ได้ดีกว่า นอกจากนี้ในด้านความช่วยเหลือจากภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นการให้การสนับสนุนเงินทุน การอบรมให้ความรู้ เป็นต้น ผู้ประกอบการเห็นว่าไม่สอดคล้องกับความต้องการ อีกทั้งไม่สามารถที่จะทำให้ผู้ประกอบการยื่นด้วยลำแข้งของตนเองได้

ขณะที่ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัตถุดิบในท้องถิ่น อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้ เนื่องจาก วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตกระดาษสาส่วนใหญ่ ร้อยละ 80 นำเข้าจากประเทศลาว การผลิตกระดาษสาจะเน้นผลิตตามแนวคิดสมัยใหม่ เน้นรูปแบบที่ทันสมัย มีการใช้งานที่หลากหลาย

นอกจากนี้ผู้ประกอบการธุรกิจกระดาษสายังประสบปัญหาและอุปสรรคในด้านพ่อค้าคนกลางที่กดราคารับซื้อ การคัดลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ และราคาวัตถุดิบสูงขึ้น เป็นต้น

แนวทางที่เหมาะสมในการดำเนินการธุรกิจกระดาษสาตามนโยบายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์นั้น ควรมีการศึกษา คำนวณ และวิจัย กระบวนการผลิต รูปแบบผลิตภัณฑ์ และวัตถุดิบในการผลิตกระดาษสาอย่างจริงจัง เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์กระดาษสาให้มีคุณภาพ มีรูปแบบการใช้งานที่หลากหลาย ช่วยลดต้นทุนในการผลิต และนำทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

Independent Study Title Implementation of One-Tambon- One-Product Policy:
A Case Study of Sa Paper Business in Chiang Mai Province

Author Mr. Supote Gong-ngern

Degree Master of Arts (Political Economy)

Independent Study Advisory Committee

Associate Professor Seksin Srivatananukulkit Chairperson

Associate Professor Dr. Kosum Saichan Member

Associate Professor Kanchana Chokethaworn Member

ABSTRACT

The study entitled “Implementation of One-Tambon-One-Product Policy: A Case Study of Sa paper Business in Chiang Mai Province” had three main objectives which were 1) to examine the performance of Sa paper business in the light of job creation, local wisdom, and local material, human resource development and community initiatives creativity; 2) to identify problems and obstacles of running Sa paper business, and 3) to investigate appropriate approaches for doing Sa paper business in compliance with One-Tambon-One-Product Policy. Questionnaires were used to collect data from 75 Sa paper business owners in Chiang Mai province.

The study found that, Sa paper business owners operated their business in compliance with One-Tambon-One-Product Policy in terms of their business performance, job creation and income distribution to the community, community strengthening building, human resource development and community’s product initiatives creativity at the medium level. To illustrate, Sa paper product was produced incessantly without any plans or systematic management but depends upon owners’ capability. Majority of labor was native workers. However, some business owners employed foreign workers as they believed that foreign workers were more diligent and untiring. Furthermore, Sa paper business owners also considered that the government’s support, namely capital, training courses, study tours and trade fair, was not in line with the business owners’ demand and obstructing them from working on their own.

Regarding the promotion of local wisdom and material, it was found at the low level. To clarify, 80 percent of raw materials for producing Sa paper were imported from Lao PDR. The majority of Sa paper business owners did not focus on preserving or applying local wisdom with their business. They mostly concentrated on producing Sa paper with the new concept, modern styles and a variety of purposes.

In addition, Sa paper business owners confronted several problems and obstacles. For instance, the price of Sa paper as well as products from Sa paper were set by the middlemen at a low price. Their products were copied by others.

The applicable approaches for implementing One-Tambon-One-Product Policy were to study, investigate and research in production process, product pattern and raw materials thoroughly in order to develop Sa paper products to be efficient, with various styles and purposes, help lessen production capital and make use of available community's resources.